

Parochie 1
 In de pen 6
 Samenleving 8
 Klapstoel 9
 Spiritualiteit 10
 Kerk 12
 Varia 13
 Dossier 14
 Buitenland 16
 Kunst en Cultuur 17
 Het verlangen 18
 Film 19
 Op-tocht 20
 Mensen 21
 Bisdom 22
 Podium 24

COLUMN

Bert CLAERHOUT

Franciscus kan de klus alleen niet klaren

Colofon

KERK & leven
 Halewijnlaan 92
 2050 Antwerpen
 www.kerkenleven.be
KERK & leven is een uitgave van
 Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE

UITGEVER
 Filip Debruyne
 De parochie is verantwoordelijk
 voor de eigen teksten

REDACTIE

Algemene redactie
 tel. 03 210 08 40
 fax 03 210 08 49
 redactie.kerkenleven@kerknet.be
Hoofredacteur
 Bert Claerhout
Eindredacteur
 Peter Gordts
Redacteurs
 Erik De Smet, Nicole Lehoucq,
 Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel
 Lieve Wouters
Redactiesecretariaat & Optocht
 Martine Croonen
 secretariaat.kl@kerknet.be
Diocesane redactie Antwerpen
 Susan Van Lommel
 Filip Ceulemans
 Schoenmarkt 2
 2000 Antwerpen
 tel. 03 202 84 30
 fax 03 202 84 31
 redactie.bisdom.antwerpen@kerknet.be
Diocesane redactie Brugge
 Liselotte Anckaert
 Diocesaan Centrum Groenhove
 Bosdreef 5
 8820 Torhout
 tel. 050 74 56 38
 liselotte.anckaert@kerknet.be
Diocesane redactie Gent
 Eveline Coppin
 Bisdomplein 1
 9000 Gent
 tel. 09 225 16 26
 fax 09 223 39 59
 eveline.coppin@kerknet.be
Diocesane redactie Hasselt
 Jan Colla
 Vrijwilligersplein 14
 3500 Hasselt
 tel. 011 28 84 40
 jan.colla@kerknet.be
Diocesane redactie Mechelen-Brussel
 Hans Medart
 Varkensstraat 6
 2800 Mechelen
 tel. 015 29 84 17
 hans.medart@kerknet.be

VORMGEVING

Grafisch ontwerp
 Catapult, Antwerpen
Lay-out & Zetwerk
 Patrick Claessens

PUBLICITEIT

Trevi Plus
 Leopold II laan 53
 1080 Brussel
 tel. 02 428 21 03
 fax 02 428 37 55
 katrien.lannoo@treviplus.be
 www.treviplus.be

DIENST PAROCHIEBLADEN

tel. 03 210 08 30 - fax 03 210 08 36

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigingen uitsluitend via de parochie

DRUKKERIJ

NV Halewijn
 © copyright
 Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

“Tijdens zijn eerste publieke optredens stal paus Franciscus het hart van velen, zowel gelovigen als niet-gelovigen. Met de keuze van de naam Franciscus had hij al ondubbelzinnig te kennen gegeven dat hij zich wil laten inspireren door het gedachtegoed van de populaire bedelmonnik uit het twaalfde-eeuwse Assisi. Die kwam niet alleen op voor de armen en voor de natuur, maar voerde ook strijd tegen de rijkdom en het machtsstreven van de toenmalige kerkleiders. Franciscus van Assisi lag daarmee aan de basis van een van de grootste hervormingsbewegingen in de middeleeuwen.

In zijn eerste toespraken en tijdens ontmoetingen straalde de nieuwe paus die franciscaanse openheid, nederigheid, deemoed en authenticiteit uit. Bovendien bleek hij niet van humor gespeend. Zijn lichaamstaal sprak boekdelen. Franciscus toonde van meet af dat het geloof voor hem geen zaak van grote woorden is, maar van wie je bent en van hoe je geloof zich vertaalt in je gedrag. Als de paus de plaatsvervanger van Christus op aarde is, dan drukte de jezuïet en gewezen aartsbisschop van Buenos Aires, kardinaal Jorge Mario Bergoglio, dat de afgelopen dagen treffend uit.

Hoeft het gezegd dat hij voor grote uitdagingen staat? Franciscus moet eerst het vertrouwen in de Kerk en de kerkleiding herstellen. Veel gelovigen hebben het daar momenteel erg moeilijk mee. Een vriendelijke lach en een bemoedigend gebaar op het juiste moment kunnen wonderen verrichten – zoals bleek tijdens de voorstelling van de nieuwe paus op het Sint-Pietersplein. Op lange termijn is er evenwel meer nodig. Als Rome de gelovigen weer voor zich wil winnen, moet de kerkleiding zich afvragen of haar wereldwijde bestuursstelsel nog aan haar spirituele opdracht is aangepast.

Jezuïeten hebben de reputatie dat ze op een intelligente manier hervormingen kunnen doorvoeren. Wellicht speelde dat een rol bij de keuze voor kardinaal Bergoglio, ook al is hij met zijn 76 jaar niet

meer van de jongsten. De toekomst zal uitwijzen of hij al dan niet een overgangspaus wordt, wat overigens niet belet dat hij de komende jaren een beslissende rol in de kerkgeschiedenis kan spelen. Paus Johannes XXIII was in januari 1959 al 77 toen hij het Tweede Vaticaans Concilie afkondigde.

Uit hun keuze voor een Zuid-Amerikaan met weinig ervaring met de curie blijkt dat de kardinalen van Franciscus hoe dan ook verwachten dat hij de misstanden in dat Vaticaans bestuursapparaat aanpakt en een hervorming op gang brengt. Kardinaal Godfried Danneels, die duidelijk tevreden is met de nieuwe paus, stelde ooit voor de paus te omringen met een soort kroonraad, waardoor die minder aan de grillen van de curie zou zijn overgeleverd. Een ander veelgehoord voorstel is de leden van de curie op jeugdiger leeftijd en voor een kortere termijn te benoemen.

Het aftreden van Benedictus XVI en de verkiezing van zijn opvolger hebben de Kerk en het geloof weer op het voorplan gezet. Dat heeft evenwel niets met een heropleving van het geloof te maken, maar alles met de media-aandacht voor kleurrijk protocol, eeuwenoude rituelen en symbolen. Een tijdelijk fenomeen, ongetwijfeld. Christen-zijn daarentegen is niet tijdelijk, maar veronderstelt allereerst een bekering van het hart, een innerlijke ommekeer. Ons verlangen dat paus Franciscus de Kerk opnieuw ombuigt tot een zingevende en inspirerende kracht voor allen, is dan ook onlosmakelijk verbonden met de vraag of wij zelf bereid zijn God in ons dagelijks handelen een centrale plaats te geven en daarvan getuigenis af te leggen. Wat doen wij voor armen en noodlijdenden? Hoe belichamen wij dat God voor ons een voortdurende bron van nieuwe kansen en mogelijkheden is? En hoe helpen wij de Kerk bij het realiseren van haar opdracht? In de paasweek, waarin we door het lijden heen naar het feest van de Verrijzenis toeleven, dringt dat soort vragen zich des te intenser op.”

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Paus Franciscus

KERK & leven, 20 MAART 2013

Onze nieuwe paus Franciscus kreeg wereldwijd veel lofbetuigingen. Zijn nederigheid en verbondenheid met de armen siert hem. Godzijdank.

Toch ben ik bang dat deze tijd snel bekoeld zal raken vanuit het hoog opgeleide Westen, waar zijn boodschap van solidariteit niet naar waarde zal worden geschat. Uitgerekend het Westen werkte de kloof tussen rijk en arm in de hand door de drempels voor kansarmen te hoog leggen.

Laten we bidden voor paus Franciscus en voor de leiders van de wereld, om openheid en dialoog.

Veerle LORIAUX, via e-mail

Castel Gandolfo

KERK & leven, 20 FEBRUARI 2013

Toen ik tv-beelden van Castel Gandolfo zag, het buitenverblijf waar emeritus paus Benedictus XVI zich tijdelijk zou terugtrekken, schrok ik. Ik zag een groot paleis met weelderige tuinen die me aan Versailles deden denken. Zo'n woonst voor de opvolger van de visser die Petrus was... Het ergerde me en stemde me tegelijk verdrietig, omdat de boodschap van Jezus daardoor misschien sommigen afstoot. Daarmee wil ik de grote verdiensten van de voormalige paus Benedictus XVI niet minimaliseren. Ik respecteer hem en ben hem dankbaar.

Ik vraag me af of christenen en niet-christenen het zouden

waarderen als een aftredende paus zijn witte gewaden achter zich zou laten en als een gewone sterveling, gekleed met een T-shirt of een pullover, bij een nederige verzorgingsinstelling in Rome zou aankloppen om er samen met de bewoners zijn laatste levensjaren door te brengen.

Neen, dit is geen grap, alleen maar een idee om op mijn bescheiden manier bij te dragen tot een beter imago van de Kerk, die ik graag dichterbij de evangelische boodschap wil zien.

Ginette CAUWE, Brugge

Respect

KERK & leven, 20 FEBRUARI 2013

Sommige lezersbrieven blijf je lezen. Soms omdat ze goed geschreven en boeiend zijn. Andere omdat ze dat helemaal niet zijn. De brief van Denis Bouwen, waarin hij zijn afkeer uit over een eerdere reactie op de 'neoliberale samenleving', valt in die tweede categorie. Zijn bijdrage valt niet enkel op door de nodeloos agressieve ad-hominem-stijl, maar tevens door de opmerkelijk contradictische redenering.

Het is het goed recht van lezer Bouwen het niet eens te zijn, net zoals het zijn goed recht is anderen te wijzen op 'weinig christelijke' gedragingen of uitingen. Maar dat hij zich daarbij als christen bezondigt aan alles wat een christen niet hoort te doen, is bevreemdend. Hij veralgemeent nodeloos en vaak fout,

beschuldigt mensen van egoïsme en belaadt anderen met scheldwoorden als populist en/of extremist. Tot slot ergert hij zich ook al aan het feit dat **KERK & leven** een politicus interviewt die hij geen warm christelijk hart toedraagt.

Mijnheer Bouwen, ik ben het volstrekt oneens met uw standpunten en uw visie, maar als christen zal ik uw mening respecteren. Ik wil u zelfs helpen uw christelijke idealen te realiseren. U merkte terecht op dat de christelijke boodschap niet alleen in woorden, maar ook in daden moet worden beleefd. Het kritisch herlezen van uw lezersbrief lijkt me al een daad die perfect in dat kader past.

C. VAN DE VIJVER, Lede

Vlees eten

KERK & leven, 6 MAART 2013

In uw bijdrage *Vlees is nodig, maar niet te veel* schrijft u dat we vlees nodig hebben omwille van de vitamines uit de B-groep. Het is zo dat ook bepaalde groenten die vitamines bevatten. Over het algemeen kan een mens gezond leven zonder vlees of vis te eten, zodat hiervoor geen dieren meer moeten worden geslacht. Het probleem is evenwel complexer dan louter het slachten van dieren. Als een dier pijnloos wordt gedood, zou er op zich geen probleem mogen zijn. Maar...

1. Dieren worden overdadig en op grote schaal zo snel mogelijk vetgemest – kippen bijvoorbeeld

op zes weken. Door een gebrek aan ruimte zijn bij veel van hen de poten al gebroken vooraleer ze naar de slachterij moeten. Voor het dierenwelzijn hebben mega-boerderijen geen aandacht. Bio-boeren moeten dan ook meer kansen krijgen, zij hebben immers wel meer aandacht voor dierenwelzijn en milieu.

2. Voor het bekomen van 1 kilogram vlees zijn er 7 kilogram planten (of granen) nodig. Wanneer er massaal zoveel dieren kunstmatig worden vetgemest, is dat eigenlijk ten nadele van de volkeren uit de derde wereld. Wanneer er minder dieren moeten worden gevoederd, blijft er op wereldschaal natuurlijk veel meer plantaardig voedsel over. Dat zou het hongerprobleem in de wereld al voor een deel kunnen oplossen.

3. Voor het milieu is het beter dat er niet zo massaal veel vlees wordt gegeten. Koeien worden vaak gekweekt op gronden waar ontbossing voor nodig is. Daardoor en ook door methaan, een gas dat dieren uitstoten, wordt veel CO2 geproduceerd, wat de aarde opwarmt. Bossen zijn de groene longen van de aarde, en mogen niet zomaar verdwijnen.

4. Wat de gezondheid van de mens betreft: vlees eten belast hart en bloedvaten.

Besluit: het zou inderdaad heilzamer zijn zo weinig mogelijk of geen vlees meer te eten. De aarde, de dieren en onze gezondheid zouden er wel bij varen.

Maria VERHEYEN, Sint-Job